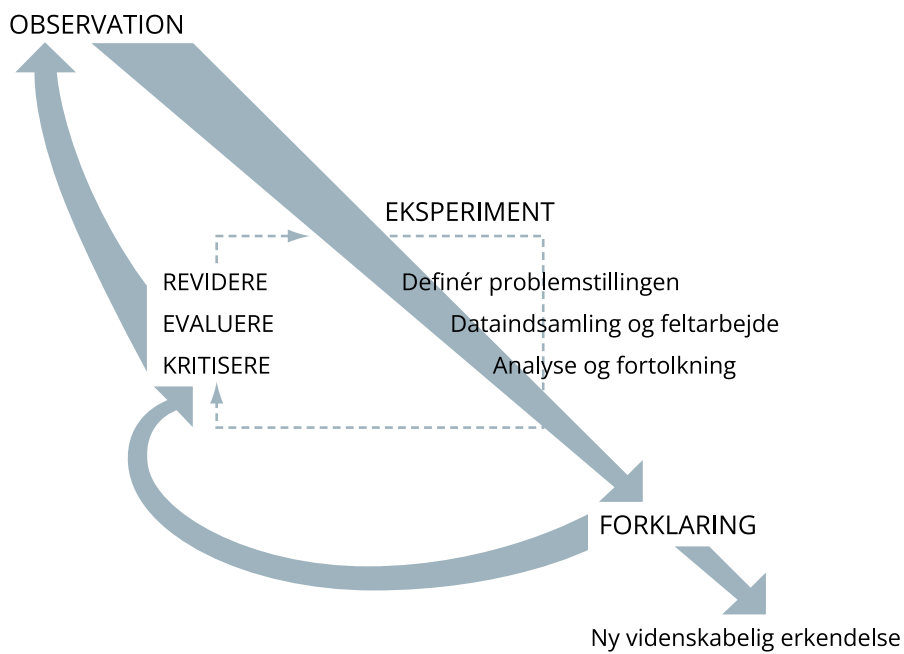
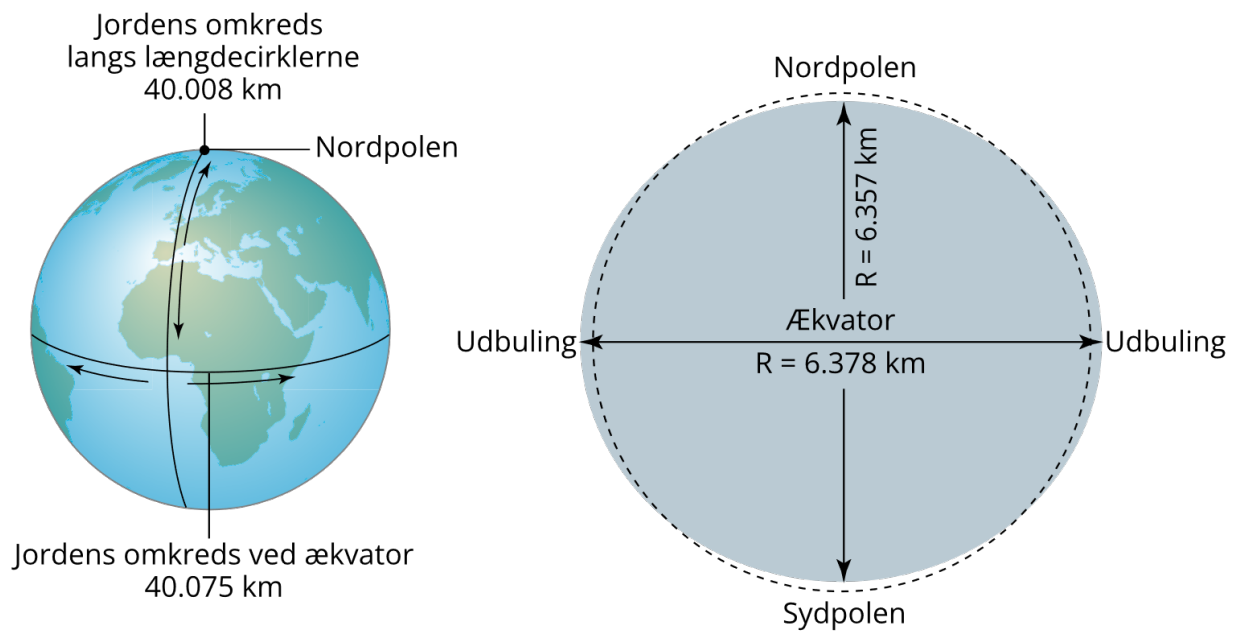

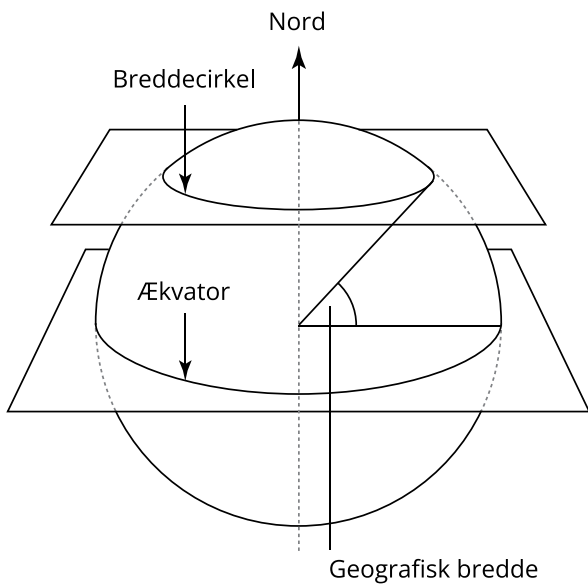
Fig. 1.1: Blokdiagram over de forskellige naturgeografiske miljøer. (Illustration: Jørgen Strange).

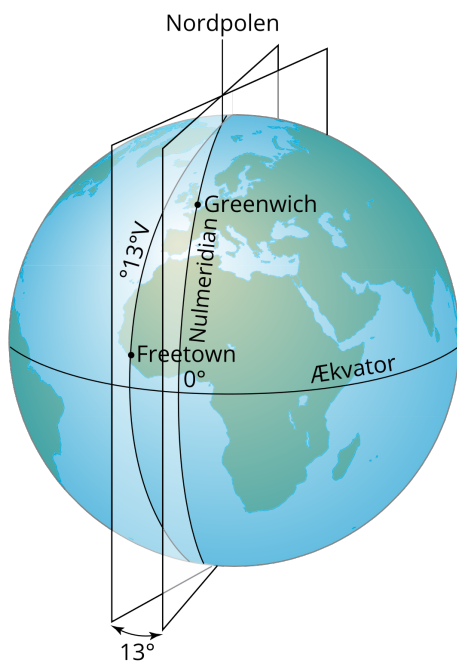
Fig. 1.3: De eksperimentelle stadier i naturgeografi og geologi. (Illustration: Jørgen Strange).

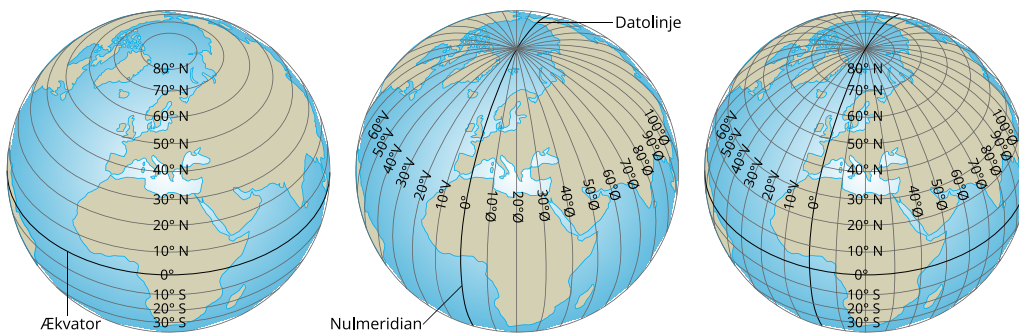
Fig. 1.6: Jordens omkreds er forskellig, alt efter om den måles ved ækvator eller ved polerne. Forskellen skyldes, at Jordens omdrejning resulterer i en udbuling ved ækvator. (Illustration: Jørgen Strange).

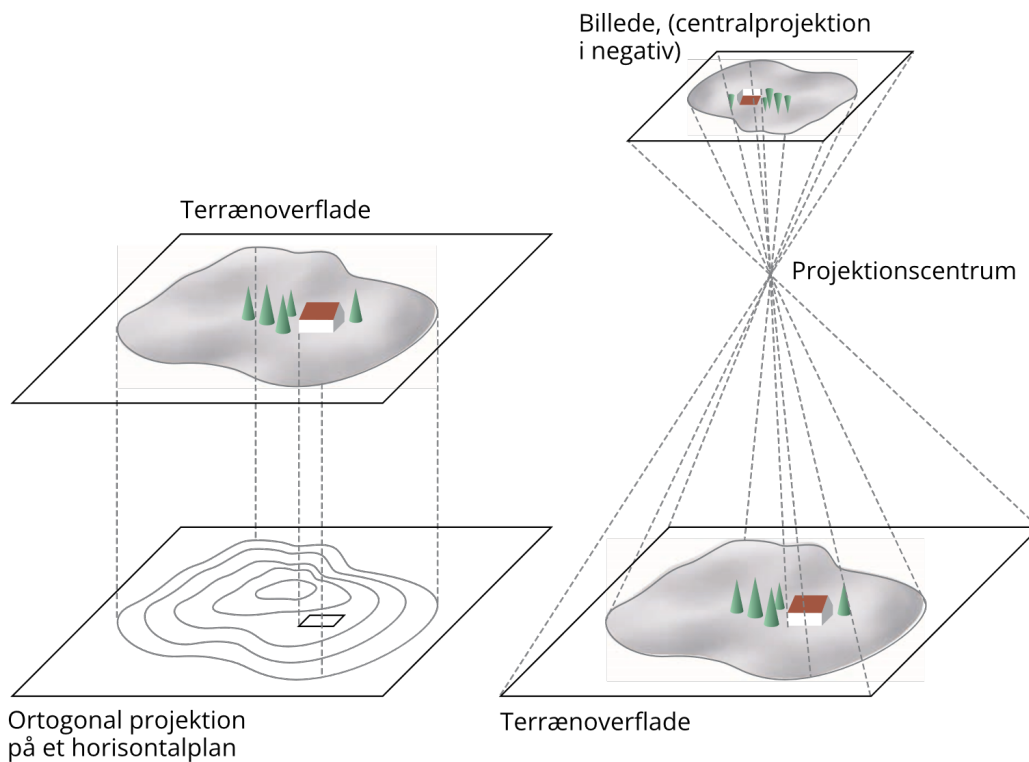
Fig. 1.7: Geografisk bredde defineres som vinklen mellem ækvatorplanet og lodlinjen, dvs. en linje, der står lodret på jordoverfladen i det betragtede punkt. Breddecirkler er planer, der skærer gennem Jorden vinkelret på Jordens omdrejningsakse. (Illustration: Jørgen Strange).

Fig. 1.8: Geografisk længde. Hver grad udgør en halvcirkel. Den halve storcirkel fra nordpol gennem Greenwich til sydpol kaldes nulmeridianen (0°). "Bagsiden" af nulmeridianen, som går gennem Stillehavet, benævnes datolinjen (180°). Længdegraden gennem Freetown ($13^\circ V$) fortsætter på "bagsiden" i 167°Ø . (Illustration: Jørgen Strange).

Fig. 1.9: Den geografiske bredde og længde er kernen i det geografiske grid, der dækker hele Jorden. (Illustration: Jørgen Strange).

Fig. 1.10: Ortogonalprojektion og centralprojektion. I den ortogonale projektion, der benyttes i fx ortofotos, er alle punkter projiceret lodret op på et horisontplan, der danner grundlag for selve ortofotoet. Derimod er flybilledet, der er taget som grundlag for ortofotoet, en centralprojektion, hvor alle punkter i landskabet samles i kameralinsen og projiceres ud på negativet med forskellige vinkler. For at opnå et ortofoto sker der altså en digital billedbehandling for at konvertere flybilledet fra en centralprojektion til en ortogonalprojektion. (Illustration: Jørgen Strange).